

РЕШЕНИЕ

№ 151

гр. Варна, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Бончева

при участието на секретаря Мария Пл. Минкова
като разгледа докладваното от Мария Бончева Административно наказателно дело № 20223110204619 по описа за 2022 година

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН въз основа на жалба предявена от К. Д. Т. против Наказателно Постановление №****на Директора на Дирекция „О****“ при ТД - НАП гр.Варна, с което на К. Д. Т. е наложено административно наказание "ГЛОБА" в размер на 200 лева на основание чл. 264 ал.1 от ЗКПО.

Жалбоподателят моли за отмяна на атакуваното НП като незаконосъобразно. В съдебно заседание, редовно призован се явява лично и поддържа жалбата.

Въззиваемата страна, чрез процесуалният си представител, оспорва жалбата и моли съда да потвърди обжалваното наказателно постановление, като правилно и законосъобразно.

След преценка на доводите на въззивника и становището на въззиваемата страна, с оглед събраните доказателства по делото, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Въз. Т**** бил управител на „Електал“ ООД. Същият допуснал дължимата декларация по ЗКПО за 2007г. да не бъде подадена в законоустановения срок, а именно до 31.03.2008г. Поради това против въззивникът бил съставен акт за установяване на административно нарушение, в който било описано допуснатото нарушение.

Въз основа на съставеният акт било издадено и атакуваното наказателно

постановление, в което административно-наказващият орган изцяло е възприел описаната в акта фактическа обстановка и обсъдил направените възражения. Прието било, че въззивникът е нарушил разпоредбата на чл.92 ал.2 вр.ал.1 от ЗКПО, с което бил осъществен състава на чл.264 ал.1 от ЗКПО. Било посочено, че нарушението е извършено за първи път. Поради това, административно-наказващият орган на основание чл.264 ал.1 от ЗКПО наложил на въззивницата наказание “Глоба” в размер на 200 лв.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства по административно наказателната преписка, събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства и писмени доказателства, които са последователни, взаимно обвързани и безпротиворечиви и анализирани в съвкупност не налагат различни изводи.

При така установената по делото фактическа обстановка и въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът прави следните **правни изводи**:

Въззивната жалба е депозирана в законния срок и от легитимен субект, поради което е процесуално допустима.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- от Директора на Дирекция „Обслужване” при ТД на НАП- гр.Варна, съгласно заповед № ЗЦУ –ОПР -1274/28.09.2010г. на Изпълнителния Директор на НАП.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че въззивникът не е подал декларация по чл. 92 ал.2 от ЗКПО за 2007 г. в законоустановения срок. От текста на визираната разпоредба е видно, че данъчна декларация се подава от данъчно задължените лица в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация до 31 март на следващата календарна година. Това не е било сторено от въззивникът, който съгласно чл 3 ал.1 от ЗКПО, като управител и представляващ на местно дружество е данъчно задължено лице и като такова е следвало да подаде съответната декларация в предвидения в закона срок. С бездействието си, той безспорно е извършил нарушение на разпоредбите в ЗКПО. Причините за неизпълнение на вмененото му със закона задължение в случая са ирелевантни за делото. Декларацията по смисъла на чл.92 ал.2 от ЗКПО се дължи от всички данъчно задължени лица, като законът не прави разграничение за наличие или липса на положителен финансов резултат, осъществявана стопанска дейност и други. Правилно е било определена и санкционната норма – чл.264 ал. от ЗКПО, тъй като именно там е предвидена санкция за управител, който с бездействие е допуснал нарушение на чл.92 ал.2 от ЗКПО, а именно неподдаване в срок на дължимата по този закон

декларация.

Въпреки гореизложеното съдът с оглед служебното начало, констатира, че НП към момента на разглеждането му следва да бъде отменено поради настъпила давност за наказателно преследване. В ЗАНН липсва регламентация на института на абсолютната погасителна давност и в чл. 34 от ЗАНН няма разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК, уреждаща абсолютната давност. Тази липса се преодолява с препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН, като тази разпоредба препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК в редакцията към датата на извършване на наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези посочени в предходните точки на същата алинея. Разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК предвижда абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В тази разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80 ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от НК). В конкретния случай давността е била три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл. 81 ал. 3 от НК) е четири години и половина от момента на извършване на нарушението по аналогия от чл. 80 ал. 3 от НК.

В съответствие с гореизложеното и съгласно разпоредбата на чл.81 ал.3 от НК, във връзка с 80 ал.1 т.5 от НК съдът намира, че в конкретния случай, въпреки, че АУАН е съставен в законоустановения срок и съответно НП е издадено в сроковете, визирани в чл.34 от ЗАНН, при извършено нарушение на **31.03.2008** г. към настоящия момент, е изтекла абсолютната давност за административно наказателно преследване, което налага отмяната на НП.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно Постановление №**** на Директора на Дирекция „О****“ при ТД - НАП гр.Варна, с което на К. Д. Т. е наложено административно наказание "ГЛОБА" в размер на 200 лева на основание чл. 264 ал.1 от ЗКПО.

Решението подлежи на касационно обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че мотивите към решението са изготвени пред Административен съд-Варна по реда на АПК.

След влизане в сила на съдебното решение, административно-наказателната преписка да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____